

sunt singuli Electores illius factionis, quàm aliud fuisse publicatum. Sub hac quippe ratione unitatem quandam induit, & dicitur una persona repræsentata. *leg. mortuo. 22. ff. de fideiuss.* in quam rem Joan. Sarisbarien. *Est autem Respublica, sicut Plutarcho placet, corpus quoddam, quod Divini muneris beneficiò animatur, & summa aequitatis agitur nutu, & regitur quòdam moderamine rationis. lib. 5. Polycrat. cap. 2.*

252. Et numquid corpus morale, seu persona repræsentata obijcitur nonnunquam laudibus, & frequenter insignibus sarcasmi? si nōsti: an nescis toras nationes nigrè describi calamò? si Germanum loqueris, novimus eum in genere, & distinguimus eum ab Italo, Hispano, Gallo, Polono &c. Atquem individualem velis Germanum? nescimus.
253. Et tamen in Germanum debacchatur Cornel. Kilianus, utut innumeros numeros totà exempto censurà:

*Ebrus insanit, bacchatur, fulmina iactat.
Jurando cælum, terram, Acheronta movet.
Intentus praeda, latro, fugaxque rapaxque &c.*

254. Nec minori Sarcasmò in Gallos evomit iras, utut & in Gallia plurimos recensetibus censuræ innocuos:

*Inconstans, vanus, simulator, dissimulator;
Vindex, crudelis, subdolanus atque vaser.
Nominis & tituli tantum iactator inanis;
Prædo, stuprator, trux homicida, latro.*

255. Et quas non in Italos detorquet noxas? quas deterrimas descriptiones?

*Perversus, vanus, fucatus mente dolosus:
Vasfrè hosti insidias, exitiumque struit.
Vindictam differt ter denos ultor in annos;
Sumere supplicium, si prius hora neget.
Sectator scortis, rabidus Ganymedes amator:
Cætera consule Mæusa tacendo monet.*

256. Hæc aliæque Cornelij in alias nationes carmina an velis, nolisse esse famosa, interest, utrùm nationes sint famæ tam prostitute, ut crimina non sint occulta, sintque ita publica, ut ea publicari non sit necesse. Si tameningas crimen contra nationem totam, orbi ignotum, non dubites, carmen esse famosum; quia lædis personam individualement præsentatam, cuius una anima metaphoricè est unus omnium consensus, & una voluntas, per quam talis persona præsentata agit, & patitur.

257. Imò verò Libellus tantò peccabit gravius, quò in nobilius peccat subiectum. *cap. cum fortius. 1. de calumniator.* Sed an nescis, integrum corpus morale longè esse præstantius, quàm privatum? an nescis publicam utilitatem esse præferendam privatæ? *leg. iubemus. 10. Cod. de Sacrosanct. Eccles. leg. actione. 65. §. Labeo. 5. ff. pro socio.* An nescis, rationem totius esse potiorem, quàm partis? maculam totius corporis esse deteriore, quàm unius duntaxat membri? *pars in toto est. leg. si quis. 7. princ. ff. de testam. tutel.*

Iniuriam horum libellorum, si ex circumstantia loci perpendere velimus, ea est atrocissima, dum non solum in congressu confultorio, sed & in ipsa Aula Electionis commissa est in publico omnium confesio, Nam multum interest, Prætoris in conspectu, an in solitudine iniuria facta sit. *leg. Prætor. 7. §. fin. ff. de iniur. Et ibi Glossa Verb. tempore. Verb. ludis. Et §. atrox. 9. Inst. cod. ibi: Atrox iniuria æstimatur vel ex facto: veluti si quis ab alio vulneratus sit, vel fustibus casus. Vel ex loco, veluti si cui in theatro, vel in foro, vel in conspectu Prætoris iniuria facta sit.*

Exaruisse, excessisseque factiones, & enor-miter quidem, palàm est. Sed quæ poena correspondebit culpæ? Alia Libellorum famosorum poena est Jure Canonico, alia Jure Imperatorio.

Constitutione Valentiniani & Valentis Imperatorum capitalis decernitur sententia, *leg. unic. Cod. de famos. libell.* quæ dudum iam fulminata etiam fuerat Legibus duodecim Tabularum: *Si quis æstimator, si ve carmen condiderit, quod infamiam, flagitiumve alteri precatur, capite punitor.* Teste Cicerone *Lib. 4. Tuscul. Arnobio Lib. 4. advers. Gentes. S. Augustino Lib. 2. de Civit. Dei. cap. 9. & cap. 14.* Si alibi & apud alios legas in duodecim Tabulis supplicium fustigationis in famosos Libellos, scias poenam fustigationis capitalem inelligi.

Imò Augustus Cæsar Libellos famosos ad crimen Maiestatis reduxit; de quo Tacitus refert: *Eum legem Maiestatis reduxisse, ut non solum facta arguerentur, sed & dicta: primumque cognitionem de famos. libellis specie legis eius (Maiestatis) tractasse: commotum Casij Severi libidine, quæ viros, faminasque illustres pro-cacibus scriptis diffamaverat Lib. 10. Annal.* Novimus autem crimen Maiestatis esse & fuisse capitale. *tot. Tit. ff. ad leg. Jul. Maiest.*

Huius poenæ iustitiam argues ex eo, ut luat in corpore ac vitâ, qui ausus est perimere bonum vitâ vix non pretiosius, videlicet famam alterius. *leg. isti quidem. 8. §. 2. ff. quod met. caus. leg. iusta causa. 9. & ibi Glossa Verb. infamiae. Vita & fama equiparantur. ff. de manumiss. vindict.* In quam rem Scaliger 4. *Epidorp.*

*Jactura gravis temporis, maior honoris:
Nam vita nihil, sibi cassa dignitas est.*

Alia Libellorum famosorum poena ex Le. gibus est, referente Ulpianò: *Si quis librum ad infamiam alicuius pertinentem scripserit, composuerit, ediderit, dolove malò fecerit, quò quid eorum fieret; etiamsi alterius nomine ediderit,*

vel